

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Επιχειρώντας και φέτος ο Όμιλος Κρητικής Παράδοσης να καθιερώσει ακόμη περισσότερο την 1η Δεκεμβρίου 1913 ημερομηνία της πολυπόθητης Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα, σαν ένα γεγονός σπουδαίας σημασίας για τους Κρητικούς που ζουν σ' αυτή τη χώρα αλλά και όλους τους Έλληνες οργανώνει πανηγυρική χοροεσπερίδα το Σάββατο 29 Νοεμβρίου 2008 στις 7.30 μ.μ. στο PONTIAN HOUSE 15 Riverview Road Undercliffe.

Φέτος επίσης, συμπληρώνονται 10 χρόνια από την ίδρυση του Ομίλου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ως αναγνώριση προσφοράς στο έργο που επιτελεί εδώ και 10 χρόνια θα τιμήσει στην εκδήλωση, τους τρεις δεξιότεχες του λαούτου, που υπήρξαν οι πρωτοπόροι μουσικοί από την ίδρυση του Ομίλου.

Θα τιμηθούν για την προσφορά τους οι: Σπύρος Βαρδάκης, Γιάννης Κρασαδάκης και Κωνσταντίνος Πλατύρραχος. Σ' αυτήν την "Βραδιά Κρητικού Λαούτου" θ' ακουστούν οι γλυκόλαλες πενιές από τα λαούτα των τιμωμένων καλλιτεχνών, ενώ τα μέλη των χορευτικών τμημάτων του Ομίλου θα παρουσιάσουν τους ηρωϊκούς χορούς της Κρήτης μας.

Θα γίνει και παρουσίαση των μαθητών παραδοσιακών μουσικών οργάνων ενώ στην συνέχεια θα ακολουθήσει η απονομή επαίνων σε όλους τους μαθητές. Στην εκδήλωση θα συμμετέχουν και οι μουσικοί της παροικίας: Άγγελος Γάτσος και Γιώργος Αποστολίδης οι οποίοι συνοδεύοντας τον Μιχάλη Πλατύρραχο θα προσφέρουν ένα ρεπορτόριο Ελληνικής μουσικής υψηλού επιπέδου.

Τα φαγητά πλούσια, άφθονα και παρασκευασμένα, από τον αρχιμάγειρο κ. Γεώργιο Βαρδάκη θα σας καταπλήξουν για μια ακόμα φορά. Τα ποτά (μπύρα, κρασί και αναψυκτικά) προσφέρει ο Όμιλος δωρεάν.

Το χρονικό της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα. 89 χρόνια από τότε 1 Δεκεμβρίου 1913

Δυστυχώς με το πρωτόκολλο του Λονδίνου, η Κρήτη όπως και άλλες ελληνικές περιοχές βρέθηκαν έξω, από τα σύνορα του νέου ελληνικού κράτους. Η μεγάλη επανάσταση, ο εθνικός ξεσηκωμός που κράτησε δέκα ολόκληρα χρόνια στο νησί και που ρήμαξε τον τόπο, πνίγηκε στο αίμα, ύστερα μάλιστα από την παραχώρηση του νησιού

στους Αιγυπτίους. Έτσι εξακολούθησε να μένει σκλαβωμένη μέχρι το 1913. Η σκλαβιά αυτή κράτησε 1230 χρόνια, χωρίς να χάσει την εθνική της συνείδηση, την ελληνική ταυτότητά της. 399 χρόνια στους Ρωμαίους, 137 στους Άραβες, 463 στους Βενετσιάνους, 231 στους Τούρκους,

Το χορευτικό συγκρότημα του Ομίλου «Οι Κουρήτες» με την τιμημένη Κρητική ενδυμασία.

την θέρριψαν, την ασάλωσαν και δυνάμωναν την πίστη για λευτεριά, για Ένωση. Ήρθαν όμως οι ηρωϊκοί, οι γενναίοι, οι αποφασιστικοί νικηφόροι πόλεμοι του 1912 - 1913 που το έθνος σύσσωμο με μια γνώμη, με μια πίστη κάτω από τη φωτισμένη ηγεσία του Ελευθερίου Βενιζέλου, έκανε, για να βρει και η Κρήτη τη Λευτεριά και Ένωσή της με τη Μητέρα Πατρίδα. Και ήταν καιρός γιατί ο Κρητικός Λαός δεν μπορούσε πια να περιμένει και να εμπαίζεται. Ήταν αποφασισμένος ή να ενωθεί με τον κύριο κορμό της πατρίδας ή να γίνει ολοκαύτωμα. Έτσι τα γεγονότα εξελίσσονται ραγδαία για την ποθητή Ένωση.

1. Στις 3 του Οκτώβρη στα 1912 έγιναν δεκτοί στη Βουλή των Ελλήνων οι Κρήτες βουλευτές.

2. Στις 11 του Οκτώβρη στα 1912 διορίστηκε από τον πρωθυπουργό Ελ. Βενιζέλο ο Στέφανος Δραγούμης ως πρώτος Γενικός Διοικητής Κρήτης. Με το τρόπο αυτό το νησί γινόταν "DE FACTO" ελεύθερο. Έπρεπε όμως να γίνει και "DE JURE" και να αναγνωριστεί από την παγκόσμια κοινωνία.

3. Στις 17/30 του Μάη 1913 η συνθήκη του Λονδίνου που στο άρθρο 4 γράφει πως "Ο Σουλτάνος πα-

ραιτείται υπέρ των Συμμάχων Ηγεμόνων πάντων των εκέκτητο επί της νήσου ταύτης, της Κρήτης, κυριαρχικών δικαιωμάτων.

4. Το Νοέμβρη του ίδιου χρόνου η ελληνική Κυβέρνηση "(απηύθυνε εις τας δυνάμεις διακοινώσιν ότι θεωρεί τας Διομολογήσεις εις τας υπ' αυτής προσαρτηθείσας Νέας Χώρας - μεταξύ των οποίων και η Κρήτη - ως καταργηθείσας". Η απάντηση των Μεγάλων Δυνάμεων ότι «έλαβαν γνώσιν της ειρημένης διακοινώσεως της ελληνικής Κυβερνήσεως» είναι ο τίτλος και η παραδοχή της κυριαρχίας της Ελλάδος στην Κρήτη.

5. Στις 29 του Νοέμβρη στα 1913 ο υπουργός των Εξωτερικών της Ελλάδας Πανάς ανακοινώνει επίσημα στους Πρεσβευτές των Δυνάμεων που ήσαν διαπιστευμένοι στην Αθήνα την προσάρτηση της Κρήτης στην Ελλάδα.

6. Την 1η του Δεκέμβρη στα 1913, ο βασιλιάς Κωνσταντίνος υψώνει τη σημαία στο φρούριο Φιρκά, στα Χανιά, παρουσία της Κυβέρνησης, της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, των Ξένων

Διπλωματών και πλήθος Λαού που παραφρονεί κυριολεκτικά από τον ενθουσιασμό. Με το γεγονός αυτό επισημοποιείται και τυπικά η Ένωση της Κρήτης με τη Μητέρα Πατρίδα. Την ιστορική αυτή ημέρα ο Κρητικός Λαός κατάκλυσε κυριολεκτικά τα Χανιά, την πρωτεύουσα τότε της Κρήτης.

Η ύψωση της Ελληνικής σημαίας θα γινόταν μέσα στα τέλη του Νοέμβρη, μα η βαρucheιμονία και η τρομερή θα-

Η Κρήτη κηδεύεται. Ο αγώνας για Ένωση της Κρήτης με τη μητέρα πατρίδα και ο ανεκπλήρωτος αυτός πόθος επί σειρά δεκαετιών ώθησε τους γελοιογράφους της εποχής σε χαρακτηριστικά σκίτσα. Ένα από τα οποία είναι και το ανωτέρω που βρίσκεται στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο την Αθήνα.

λασσοταραχή εμπόδισαν την κάθοδο της Κυβέρνησης και του Βασιλιά. Έτσι στις 1 του Δεκέμβρη του 1913, κατάπλευσε στον κόλπο των Χανίων, έξω από το λιμάνι το ένδοξο θωρηκτό Αβέρωφ, που έφερε το βασιλιά, τον πρωθυπουργό και την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία, συνοδευμένο από τα πολεμικά μας Σπέτσες, Πάνθηρ και Αετός.

Ένα ατιμόπλοιο της Γραμμής με στρατό για τις τιμές κατέπλευσε στη Σούδα και το επιβατικό Μυκάλη με 300 επιβάτες μέλη των Κρητικών Σωματείων της Αθήνας και του Πειραιά που τόλμησε και μπήκε στο λιμάνι των Χανίων.

Η ώρα περνά γρήγορα μέσα στη γενική χαρά. Το χειμωνιάτικο πρωινό με τα βαρφοφορτωμένα σύννεφα δεν εμποδίζουν το Λαό να κατακλύσει την προκυμαία, το Λιμάνι το Φρούριο, τα μπαλκόνια στις στέγες, στα παράθυρα, τους εξώστες. Στην αποβάθρα περιμέ-

νουν ο Γ. Διοικητής Κρήτης Λουκάς Ρούφος, οι πρόξενοι των Μ. Δυνάμεων, ο Τούρκος Νομάρχης Χαμήτ Βεζινάδ, οι Διοικητές και Δικαστικές αρχές. Αξιωματικοί, ο Δήμαρχος Μαν. Μουντάκης με το Δημοτικό Συμβούλιο, ο Μουφτής, ο Αρχιεραβίνος Εβλαγών, οι Αρχηγοί των Κρητικών Επαναστάσεων, ο πρόεδρος της Βουλής Ζαβιτσάνος, άλλοι επίσημοι και πλήθος Λαού που γελά, κλαίει, χειροκροτεί όταν αποβιβάζονται οι επίσημοι με επικεφαλής το βασιλιά που με πομπή φθάνουν στη Μητρόπολη που γίνεται επίσημη Δοξολογία.

Ο Δήμαρχος στην προσφώνησή του λέει: «...Σε υποδέχεται σήμερα η πρωτεύουσα της Κρήτης, ερχόμενος εις επισημοποιήσιν του γεγονότος της πολυποθήτου Ενώσεως της ημετέρας Πατρίδος μετά της Μητρός Ελλάδος, Ονεΐρου με το οποίον γενεαί γενεών των πατέρων μας εβανακάλισθησαν και δι' ου την πραγματοποίησιν ποταμοί αιμάτων εκχύθησαν».

Μετά τη Δοξολογία η πομπή προχωρεί στο Φιρκά. Οι δρόμοι στρωμένοι με χαλιά, δάφνες, μυρτιές, πνιγμένοι στα εθνικά χρώματα.

Οι επίσημοι παίρνουν την καθορισμένη τους θέση, μπροστά στον ιστό. Ο λεβεντόκορμος Πολεμάρχης ΧατζηΜιχάλης Γιάνναρης με κλαμένη προσλαλιά παραδίδει τη σημαία του 1909 στον Γενικό Διοικητή. Αυτός πάλι με τη σειρά του και με λόγια πατριωτικά την παραδίνει στο βασιλιά που με τη βοήθεια των δοξασμένων αρχηγών Μαντά και Γιάνναρη την υψώνει στον

ιστορικό ιστό του Φρουρίου Φιρκά που προστατεύει την είσοδο του λιμανιού και από τότε με διάταγμα που εκδόθηκε το 1926 γιορτάζεται κάθε χρόνο σαν τοπική εθνική γιορτή.

Τα βαρφοφορτωμένα χειμωνιάτικα σύννεφα περνούν βιαστικά, γρήγορα κυνηγημένα πάνω από το χώρο της τελετής. Μεριάζουν για να περάσουν οι φωτεινές ακτίνες του χαρούμενου γελαστού ήλιου της Κρήτης, για να αγκαλιάσουν με το ζεστό φως τους, την ελληνική Σημαία που περήφανα ανεμίζει πάνω στο ιστορικό Κάστρο της Κρήτης. Τα μάτια δακρυσμένα, τα χείλια ψιθυρίζουν ευχές, προσευχές, δοξασιτικά, τα χέρια χειροκροτούν ασταμάτητα και οι καρδιές του Λαού πλημμυρίζουν από χαρά και αγαλλίαση.

Η Κρήτη είναι πια ελληνική. Η Κρήτη είναι ελεύθερη. Η Κρήτη ανήκει στη Μεγάλη και αθάνατη πατρίδα.